

Beroep, op 4 maart 2003 ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland**(Zaak C-99/03)**

(2003/C 101/47)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 4 maart 2003 beroep ingesteld tegen Ierland door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door James Flett als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat Ierland, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2000/52/EG van de Commissie van 26 juli 2000 tot wijziging van richtlijn 80/723/EEG betreffende de doorzichtigheid in de financiële betrekkingen tussen lidstaten en openbare bedrijven⁽¹⁾, of in ieder geval deze niet onmiddellijk aan de Commissie mee te delen, de krachtens het Verdrag en de richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. Ierland in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Artikel 249 EG, op grond waarvan een richtlijn voor elke lidstaat verbindend is ten aanzien van het te bereiken resultaat, houdt voor de lidstaten een verplichting in de in de richtlijn vastgelegde termijn voor tenuitvoerlegging in acht te nemen. In casu is deze termijn op 31 juli 2001 verstreken zonder dat Ierland de maatregelen had vastgesteld die nodig waren om te voldoen aan de richtlijn waarnaar in de conclusies van de Commissie wordt verwezen, of in ieder geval dergelijke maatregelen niet aan de Commissie meegedeeld.

⁽¹⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 75.

Verzoek van het Tribunale di Milano — Eerste strafkamer — van 26 november 2002 om een prejudiciële beslissing in de aldaar dienende strafzaak tegen A. Galeazzo en M. Benatti

(Zaak C-101/03)

(2003/C 101/48)

Het Tribunale di Milano — Eerste strafkamer — heeft bij beschikking van 26 november 2002, ingekomen ter griffie van

het Hof van Justitie op 4 maart 2003, in de aldaar dienende strafzaak tegen A. Galeazzo en M. Benatti, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Moet ervan worden uitgegaan dat artikel 6 van richtlijn 68/151/EEG⁽¹⁾ strekkende tot het coördineren van de waarborgen, welke in de lidstaten worden verlangd van de vennootschappen in de zin van de tweede alinea van artikel 58 van het Verdrag, om de belangen te beschermen zowel van de deelnemers in deze vennootschappen als van derden, zulks teneinde die waarborgen gelijkwaardig te maken, niet alleen betrekking heeft op gevallen waarin de openbaarmaking van de balans en van de andere genoemde gegevens ontbreekt, maar eveneens op gevallen waarin deze documenten wel openbaar zijn gemaakt, doch de inhoud ervan niet juist is, aangezien in dergelijke gevallen de schade voor de belangen van de aandeelhouders en derden duidelijk groter is? Of moet worden aangenomen, dat de richtlijn een minimumniveau aan communautaire bescherming wil bieden, maar het aan de lidstaten overlaat om beschermende maatregelen te treffen tegen het openbaar maken van een onjuiste balans en misleidende jaarcijfers?
2. Verwijst het vereiste dat de sanctie doeltreffend, evenredig en afschrikwekkend moet zijn naar de aard of het type van de sanctie in abstracto, dan wel meer naar de toepassing ervan in de praktijk, rekening houdend met de structurele kenmerken van de betrokken rechtsorde?
3. Moeten de beginselen genoemd in richtlijnen 78/660/EEG⁽²⁾, van de Raad van 25 juli 1978 op de grondslag van artikel 54, lid 3, sub g), van het Verdrag betreffende de jaarrekening van bepaalde vennootschapsvormen, 83/349/EEG⁽³⁾ van de Raad van 13 juni 1983, op de grondslag van artikel 54, lid 3, sub g) van het Verdrag betreffende de geconsolideerde jaarrekening, en 90/605/EEG⁽⁴⁾ van de Raad van 8 november 1990, tot wijziging van de richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG betreffende respectievelijk de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening, ten aanzien van het toepassingsgebied van deze richtlijnen, waaraan de nationale bepalingen met betrekking tot de criteria voor het opstellen en de inhoud van de jaarrekening en die van het jaarverslag moeten voldoen, aldus worden uitgelegd dat zij de lidstaten verbieden een drempel vast te stellen beneden welke het geven van een oneerlijk beeld in de jaarrekening en het jaarverslag van naamloze vennootschappen, commanditaire vennootschappen op aandelen en vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid niet relevant wordt geacht?

⁽¹⁾ PB L 65 van 14.3.1968, blz. 8.

⁽²⁾ PB L 222 van 14.8.1978, blz. 11.

⁽³⁾ PB L 193 van 18.7.1983, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 317 van 16.11.1990, blz. 60.